

Építésiügyi együttműködés

Befejeződtek a május 18 és 21 között Budapesten tartott magyar–román építésiügyi tárgyalások. Ennek alapján a Gellért Szálló Gobelín-termében csütörtökön délben magyar részről Bondor József építésiügyi és városfejlesztési miniszter, román részről Traian Ispasni építőanyagipari miniszter aláírta a magyar Építésiügyi és Városfejlesztési Minisztérium, valamint Románia Építőanyagipari Minisztériuma, Ipari Építkezések Minisztériuma között 1970-ben és 1971–75 között megvalósítandó közvetlen gazdasági és műszaki-tudományos együttműködési jegyzőkönyvét.

Válaszol az illetékes

Gázellátás

„Van gáz, vagy nincs” című cikkünkre — amelyet Kovács Mihály és Kun Sándor petőfitelepi lakosok panasza alapján írtunk — a Délalföldi Gázgyártó és Szolgáltató Vállalattól kaptunk választ. Mint leírták, megvizsgálták Petőfitelep propán-butángáz fogyasztóinak problémáját. Megállapították, hogy április hónapban összesen 2 ezer 394 darab palackot értékesítettek az ottani telepen. A nyilvántartás szerint a telepen összesen 1116 gázpalack tulajdonos van, s így — a gázművek szerint — a jelenlegi ellátás jó, mivel minden petőfitelepi lakos havonta két gázpalackot tud cserélni. A jelenlegi telep 90 palack tárolására alkalmas, ugyanakkor maga a vállalat is tudja, hogy nemcsak az ottani lakosok — hanem Tápe, Fodortelep és a felsővárosi fogyasztók nagy része is ott cseréli ki az üres palac-

Kapós a spárga

Jó piaca van nyugaton a homokvilág spárgájának, négyezer, ötször annyi mennyiséget átvinnének a mostani árak mellett, csak lenne belőle. Csongrád megyében nem nagy területen dívik, az Öttömös környéki homokon próbálkoznak vele, termelőszövetkezetben és háztáji gazdaságokban. Tegnap Bács, Békés megyéből és természetesen Csongrád megyéből jöttek össze szakemberek, 103-an, hogy meghallgassák a vitaindító előadást a spárgatermesztésről és megtekinték a gyakorlati bemutatót Öttömösön.

A községi művelődési házban Kiss Sándor megyei kertészeti felügyelő nyitotta meg a tapasztalatcserét, amelyen dr. Kőrödi László do-

cens, a kertészeti egyetem zöldségtermesztési tanszékének képviseletében tartott vitaindítót az étkezési spárga termesztéséről, betakarításáról és csomagolásáról. A MEM képviseletében Tiborcz György osztályvezető-helyettes jelent meg, az ültetvénytervező vállalatot pedig Neugebauer Mihály igazgató képviselte. Igen értékes hozzászólások is hangzottak el, s a Bács megyeiek elmondották, hogy náluk gyakorlattá vált a felvásárlásnál a MEK a HUNGAROFRICT egyetértésével 60 százalékos árrést ad a tsz-nek és így nagyobb az ösztönzés és nagyobb területen termesztik ezt az igen keresett homoki finyencséget. Bács megyében 160 holdon rendezkedtek be a termesztésre, s a jövő héten, május 28-án, csütörtökön Kelebián rendezik a népfront Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben az országos étkezési spárgabemutatót.

Mind a vita, mind később a gyakorlati bemutató, amelyet a Magyar László Termelőszövetkezet területén tartottak, jó tapasztalatokkal szolgált és meggyőzte az Öttömösre látogató szakembereket, hogy a fajta jó megválasztásával, szakszerű trágyázással, a szedés gépesítésével, s a vegyszeres gyomirtás alkalmazásával igen nagy jövő vár a spárgatermesztésre.

Ne „csípjenek le” belőle!

Népi ellenőrzés a szegedi menzákon

A népi ellenőrzés alaposágára néhány adat: 1969. november 18-tól idén március 25-ig, összesen 128 étkezési nap anyagbeszerzésére és anyagelszámolására terjedt ki a vizsgálódás. Eközben mázsányi bizonylatot kellett átnéznie 21 népi ellenőrnek.

Jogos panaszok

A Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság tegnap délelőtt tartotta ülését. Ezen az Alföldi Üzemi Vendéglátó Vállalat 5. sz. szegedi telepén végzett vizsgálat volt az egyik napirendi pont. Megjelent a debreceni központú vállalat igazgatója és főkönyvelője is. S nekem az ülés óta tartóan motoszkál a fejemben a kérdés: hogyan aránylik egymáshoz a népi ellenőrök odaadó társadalmi munkája és a vállalati vezetők ráérős, papírizú, megoldást nem hozó intézkedései? Milyen lehetőségek például, hogy a vizsgálat lezárása óta lényegében semmi sem változott, hogy május 1-én is az előzőhöz hasonló étkeztetési „baklövéseket” állapíthattak meg azok, akik vették a vizsgálódás fáradságát? És akik — „természetesen” — nem a vállalat megbízott revizorai voltak. De haladjunk csak sorjában. Annak idején egyetemi

hallgatók panasza nyomán az MSZMP Csongrád megyei bizottságának agit-prop. osztálya és a megyei KISZ-bizottság kezdeményezte a vizsgálatot. A népi ellenőrzés célja az volt, hogy megállapítsa, mennyiben felel meg vagy nem felel meg a szegedi diákélelmezés a fiatalok érdekeinek. A „gyomor sírámai”, a diákpanaszok rendre beigazolódtak. Ennek kapcsán mindjárt felvetődik a kérdés: egyetemi illetékesek, az ifjúsági szervezetek, a diákok menzabizottságai miért nem cselekedtek; „álltak a sarkukra” már korábban is?

Nem csekély létszámról van szó: 3 ezer egyetemi, főiskolai hallgató, illetve dolgozó ételét főzték a szegedi menzakonyhákon. Sajnos, a megrendelő egyetemek és az üzemi vendéglátó szerződése is lehetőséget adott arra, hogy elsősorban a vállalati érdekeket helyezték előtérbe.

Tessék csak belekóstolni, milyen is volt a diákoszt március 23-án. Ez volt az első vizsgálati nap, mikor is a nyersanyagok útját a rak-tártól a konyháig, majd a menzai kiosztásig árgus szemmel figyelték a népi ellenőrök. Egy-két példa megállapításaiból: burgonyánál 42 kilogramm, a fánkhoz adott lisztnél 26,4 kilogramm volt a különbség a megszabott és a ténylegesen kiadott mennyiség között.

Egyetlen napon 533 forint értékben károsították a központi konyháról étkezőket. Mondanunk se kell a súlycsökkentéssel egyenértékű az olyan károsítás, mikor a forint normában meghatározott anyagot nem adják ki.

Az ellenőrök kalkulációja szerint átlagosan napi 60 fillérrel csökkentették így az ebédeknek az egyetemi hallgatók nyersanyag-normáját. Magyarán — ennyivel rövidítették meg őket. Nincs rendezve a személyzet étkeztetése sem — például levest, kenyert nem is terveznek a részükre —, tehát a hallgatók rovására laknak jól más személyek is. Az is furcsa dolog, hogy a rak-tárba érkező húsokat nagyobb értékűnek számolták el. És végül — egyetlen esetet kivéve — miért nem vizsgálta a vállalat az olyan leltártöbbletek okát, melyek csakis gondatlan mérlegelésből, az étkező fiatalok megkárosításából adódhattak?

Ismétlődés

Sok ága-boga van ennek a menzaügynek, többjére nincs is helyünk kitérni. Tény, hogy a vizsgálat utáni időszakban a vállalat intézkedett. De nem hatékonyan. Új szerződést kötött ugyan a József Attila Tudományegyetemmel, elismerte több vezető felelősségét, felelősségrevonást, sőt leváltást fogantatosított. Erdemi és konkrétumokban megmutatózó változásokra azonban nem került sor.

Ezért nem volt megnyugtató a tegnapi ülésen a vállalat igazgatójának, főkönyvelőjének válasza. Még mindig csak a feladatoknál tartanak az 5-ös számú telepnél. Ezért kérték nyomtalanul a megyei népi ellenőrzési bizottság tagjai, hogy a vállalati irányítók konkrét intézkedési tervben sürgősen rögzítsék, milyen valós lépéseket tesznek a szegedi diákélelmezés megújításáért. Világos, hogy mindez nemcsak leváltások, személycserék, hanem átgondolt és szervezett vezetés, azontúl pedig ellenőrzés kérdése.

A feltárt hibák ne ismétlődjenek meg! — Ez minden vizsgálat célja. Késérő szájjal hallottuk az újabb tapasztalatokat: a Semmelweis és a Jancsó kollégium konyhájáról május 1-én ismét nem kaptak meg néhány fogást a hallgatók. Például 694 bécsi kockát és 748 csomó retket a vacsorához (összesen több mint 1500 forint értékben). Ezzel szemben az ebédkiosztási ívekben különféle számolási zavarokra leltek a vizsgálódók. Hová lett például a mignon és több mint 200 kilogramm normán felül kiadott kenyér? — tanakodhattak.

Rendet!

S még lehetne firtatni a rejtelmeket. De hát ideje, hogy a vállalati vezetés is amúgy isteniszámba hozza, lásson az efféle tények felderítéséhez, a rendcsináláshoz. Az nem lehet, hogy annyi áldozatkész társadalmi munkának csak ennyi eredménye legyen — most már azok is szorgoskodjanak, akiknek hivatalból kötelességük az ellenőrzés.

Ne „csípessen” le senki semmit abból, ami kijár a diákoknak! Viszont törekedjenek arra, hogy a forintke-reteken belül minél jobban, minél választékosabban vásároljanak, főzzenek, elegen-dő és jó ételt tegyenek a diákok asztalára. Úgy is bőven van mit helyrehozni a tekintetben.

Sima Mihály

Szicíliai falu, Trója várfala

Készülnek a díszletek a szabadtéri játékokra

A Szegedi Szabadtéri Játékok Dóm téri műhelyeiben a héten megkezdtek az idén bemutatásra kerülő produkciók díszleteinek készítését. Vastag Attila szcenikus az előkészületekkel kapcsolatban elmondotta, hogy több mint 200 tagú műszaki gárda közreműködésével, 3 hónapos munkával öntik formába mindazt, amit a neves tervező művészek: Fülöp Zoltán, Vámos László, Székely László, Varga Mátyás az egyes előadások környezetéhez elképzelték.

A Hány János, a Trójai nők, a Parasztbecsület, a Bajazzók, a Magyar Néphadsereg Művészeti Együttesének Vitézi ének című összeállításához, a novoszibirszki vendégegyüttes Csipkerózsika című balettjéhez egyaránt egy alapdíszlet készül. A különféle jelenetekhez kevés változtatással teremtik meg az újabb és újabb helyszínt. A legutóbbi díszlet kerekéken gördíthető, könnyen mozgatható építmény lesz. A háttérül szolgáló Fogadalmi templomot nem takarják. A háttér- és oldalvilágításhoz sok reflektort helyeznek el az épületen. A Parasztbecsületben a húsvéti körmenetnél a dóm maga is szerepet kap, és ennél a jelenetnél megszólaltatják világhírű orgonáját is. Ehhez az operához egybeként egy szicíliai falut építenek fel a 700 négyzetméteres színpadon Kétoldalt mintegy kétemeletnyi magasságba kerülnek az épületek, az utcákat ábrázoló díszletek. Több méter hosszú hidak ívelik át majd a színpadot. A Parasztbecsülethez mintegy ötezer négyzetméter felületű kulisszasort készítenek a munkások. Ez a szicíliai falu ad majd játékteret a Bajazzókhoz is. A tervezett főtérre lovak vonatnak majd új elemekként kirkuszi kocsikat, amelyeknek környezetében e másik opera cselekménye játszódik.

A Trójai nőkhoz ugyan csak monumentális díszlet készül. Az egész színpadon áthúzódnak majd az ostrom-

lott Trója kiegészít, félig lerombolt várfala. Ennek felületét a tervek szerint műanyag habból képezik ki.

A Csipkerózsika szimbolikusan mesés, tüllel takart díszleteit a tervek szerint 2400 méter hosszú vascső felhasználásával készítik. A balett előadásán a háttérre a cselekményhez kapcsolódó képsorokat vetítenek.

Az összes díszlet elkészítéséhez mintegy 100 köbméter faanyagot, sok tonna vasat, 40 mázsa festéket és enyvet, valamint minden korábbi évnél több műanyagot használnak fel.

Az elmúlt napokban már a hatalmas nézőtér széksorai között is megjelentek a műszakiak. Statikailag átvizsgálták a nézőteret tartó vas-szerkezetet, és azt rendben találták. A feljáróknál minden olyan deszkapallót ki-

cserélnek, amelyen az elhasználódás jelei mutatkoznak. Újra festik, lakkozzák a széksorokat. Munkához látat már a villanyszerelők is. Ők az energiát szolgáltató sok kilométeres vezetékrendszert vizsgálják át, hogy semmilyen hiba ne akadályozza majd az előadások zavartalan menetét.

Vastag Attila elmondotta azt is, hogy az újszegedi liget szabadtéri színpadának korszerűsítése is folyik. Itt is sürgetőek a munkák, fontos a határidők pontos betartása, mert az idei nemzetközi néptáncfesztivál bemutatói ezen a színpadon tartják. Ez a tény fokozott felelősséget ró az átépítésnél dolgozó kisteleki tsz-építőbrigádokra. Minőségileg jó munkát, a határidők pontos betartását várják tőlük.

Dénes János

Egészségügy és Vöröskereszt

Tegnap délután Vörösmarty utca 3. szám alatti helyiségében vezetőségi értekezletet tartott a Vöröskereszt szegedi szervezete. Az ülés tárgya Szeged egészségügyi intézeteinek vöröskeresztes munkája volt.

A város egészségügyi intézetei vöröskeresztes munkáját a tervek szerint végzik. Feladataikat jól oldják meg. Jól végzik a betegek és hozzátartozóik egészségügyi felvilágosítását is, viszont az intézeteken belül a fizikai és laboratóriumi dolgozók felvilágosítását fejleszteni kell. Gyakrabban kellene előadásokat, tájékoztatókat tartani számukra. A felvilágosító-nevelő munkához hozzátartozik a Családi lap terjesztése is, amelyet a szükségesnél kisebb számban fizetnek elő. Dicséretes

munkát végeznek az egészségügyi szakiskolák hallgatói a veradások szervezésében, magányos és idős emberek gondozásában.

Sok gonddal jár az egészségügyi intézetek tisztántartása. Keves a munkaerő. Fejleszteni kellene a tisztasági mozgalmat az intézetekben éppúgy, mint az egészségügyi szakiskolákban. Az intézményeknek feladatahoz tartozna a parkosítás, a külső kép javítása, amelyre a jövőben jó lenne több gondot fordítani. Főleg a klinikák parkjára, melyen idegenek is átjárnak és a betegek is szívesen sétálnak ott a jó idő beálltával.

PENTEK, 1970. MÁJUS 22.

DELMAGYARORSZÁG 5

Megjavították a neont

Amaczi Viktor né olvasónk panasza, hogy az Arany-pók üzlet neonfelirata igen zajos, zavarja őket. A Komplet Ruzhazati Vállalat válaszával leírja, hogy

panaszosunk április 29-én jelentette be, a vállalat azonnal megrendelte a felirat megjavítását és május 8-án már el is végezték a transzformátor szerelését, tehát a pók „elhallgatott”.

filmjei · a hét filmjei · a hét

Szerelem, ó!

A budapesti Vígyszínházban — Ruttkay Éva, Darvas Iván, Bárdi György — játszották el a világjáró Schissgall-vígjátékot, a tegnap műsorra tűzött amerikai filmben pedig megszállhatatlan szereplő kavarog. A Várkonyi Zoltán rendezte magyar előadás emlékezetes siker volt, a Columbia-cég szélesvásznú, színes filmjére viszont alig fog emlékezni valaki.

A színpadi és filmváltozat közötti különbség oka: az elsősorban szellemes párbeszédekből álló darabot inkább kavarogó, mint szellemesen pontírozott képsorokra váltotta a rendezés. Agyonzsúfolt háttér előtt, agyonhajszolt tempóban futtatja végig a különben is vérszegény cselekményt, s ezzel szinte teljesen lehetetlenné teszi, hogy a néző a darab életőire, a színpadképre, ideodavágó párbeszédekre figyeljen.

Hiába Jack Lemmon, a páratlan amerikai vígjáték-színész csetlése-botlása, hiá-

ba a többi fő- és mellékszereplő minden igyekezete, a nevetés csak ritkán csattan fel, s akkor is inkább egy-egy mulatságos jelenet látán, mint az eredeti szöveg miatt.

Olyan ez a szélesvásznú, színes Szerelem, ó!, akár az Irma, te édes filmváltozata. Belezúfoltak minden szépet, amúgy, amerikai módra — még a kékfelhéren siströgő Niagara is ott zúg egy hosszú képsor háttéréként —, s aztán a nézőnek nevetnie, olvadnia kellene — „hivatalból”. A néző azonban inkább csak mosolyog, s azt is többnyire a megírt, s nem a lefotózott ötletek miatt teszi.

Aki annak idején látta a budapesti Szerelem, ó!-előadását, az most nosztalgia-ival gondolhat vissza a Ruttkay—Darvas—Bárdi-trió remeklésére. Többet produkáltak ők hárman, egyetlen színpadkép előtt, mint a Columbia-filmi valamilyen közreműködője szélesvásznú és színesen! De hát — nem először történt ilyesmi...

A. L.